

خطبه های نماز جمعه مورخه 1396/07/14

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على اشرف الانبياء والمرسلين حبيبنا وحبیب اله العالمين الذی سمى فى السماء باحمد و فى الارضين بابى القاسم محمد (صلى الله عليه و آله و سلم) و على اهل بيته الطاهرين و لعنت الله على اعدائهم اجمعين من الآن الى يوم لقاء رب العالمين. اما بعد عبادالله اوصيكم و نفسى بتقوى الله و اتباع امره و نهى.

خودم و شما نماز گزاران عزيز را به تقوى الهى دعوت مى كنم.
20. «لَزِمَ الطَّرِيقَةَ الْغَرَاءَ» راه روشن انتخاب كند . (انتخاب راه)

جمله بيستم امام اين است كه رحمت الهى شامل حال آن شخصى است كه راه روشن انتخاب كند. در توضيح اين جمله بايد بگوئيم كه انسان مسافرى است كه سفر او از خداى متعال آغاز شده و به خداى متعال خواهد رسيد. و جمله ترجيع كه مى فرمايد «انا لله و انا اليه راجعون» همين حقيقت را بيان مى كند.

هستى ما و آفرينش ما از ناحيه خداست و روح ما مورد انتخاب خداست «نفخت فيه من روحى» و مسير ما هم به سمت خداست. و نهايت ما نيز خداست. اين سه مسأله تخلف ناپذير است. ما از جانب خدائيم و در حركت به سمت خدا حركت مى كنيم و به خداى متعال نيز خواهيم رسيد. «يا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ»¹
اين كه از طرف خدائيم بحثى در آن نيست اما اين كه راهمان به سمت خداست به توضيح نياز دارد.

اما اين كه تمام انسانها راه به سمت خدا دارند به توضيح نياز دارد. و آن توضيح اين است كه انسانها مسافرنده و مسافر حتما بايد راه داشته باشد و در آن راه حركت كند. و آن راه همان افكار و عقايد و سبك زندگى و آيين است كه انتخاب كرده ايم. دين ما راه ماست . چه دين حق و چچه دين باطل و اين راه چه حق باشد چه باطل بدون شك ما را به خدا خواهد رساند. ولى نکته اساسى اين است كه اگر راهمان باطل باشد به خداى قهار ، منتقم ، صاحب عذاب اليم خواهيم رسيد ولى اگر راهمان حق باشد به خداى رحمان و رحيم خواهيم رسيد.

حقيقت هستى فقط خداست و نهايت كمال فقط خداست و ما چه اهل بهشت باشيم و چه اهل جهنم از همين راهى كه انتخاب كرده ايم به خداى خواهيم رسيد ولى نتيجه راههاى مختلف متفاوت خواهد بود.

يك كسى بگويد من مى خواهم راهى را در زندگى خود انتخاب كنم كه به خدا نرسم. اين محال است. داشتن راه و رسيدن به خدا از هر راهى كه انتخاب كرده قطعى است و حتما «اليه راجعون» «فملاقيه» صورت خواهد گرفت. ولى اگر در زندگى خود ، راه حق را انتخاب كرد به خداى رحمان و رحيم و بهشت برين خواهد رسيد ولى اگر راه باطل را برگزيند او هم به خداى متعال خواهد رسيد ولى خداى كه قهار و منتقم و صاحب عذاب اليم است.

حضرت امير(ع) ما را به داشتن راه دعوت نمى كند چرا كه داشتن راه در اختيار ما نيست بلكه بر انتخاب راه دعوت مى كند. داشتن راه اجبارى است و هيچ انساني بدون راه نيست ولى عده اى راهى را انتخاب كرده اند كه جزو «ضالين» هستند و عده اى راهى را انتخاب كرده اند كه جزو «مغضوبين» هستند و گروهى نيز در «صراط مستقيم» هستند ، بلكه به انتخاب راه آنها هم روشن كه همان راه مستقيم و راه سعادت و راه وصول به خداى رحمان و رحيم است ، دعوت مى كند.

اين كدام راه است كه ما در پنج نوبت نماز از خداى متعال با اصرار تمام مى خواهيم ما را به آن راه هدايت كند؟

اين راه مطلوب كه همان «الطريق الغراء» است كدام راه است؟ اين راه كسانى است كه خداى متعال به آنها انعام نموده است و آنها همان انبياء ، صدقين ، شهداء و صالحين است. «وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ الرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الصِّدِّيقِينَ وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسَنَ أَوْلَئِكَ رَفِيقًا»²

¹ . انشقاق (84) : 6

² . نساء (4) : 69

راه روشن همان راه ولایت و امامت است . راه علی (ع) است. و راه اهل بیت است. به همین رستگاران واقعی پیروان حقیقی اهل بیت هستند . چرا که راه سعادت و راه بشهت و راه فضیلت فقط راه اهل بیت است.

خطبه دوّم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي لا يبلغ مدحته القائلون و لا يحصى نعمائه العادون و لا يؤدى حقه المجتهدون الذي لا يدركه بعد الهمم و لا يناله غوص الفطن ثم الصلاة و السلام على اشرف الانبياء و المرسلين الذي سمى فى السماء باحمد و فى الارضين بابى القاسم محمد

اللهم صل على على اميرالمومنين وعلى فاطمه سيده النساء العالمين وعلى الحسن والحسين سيدى شباب اهل الجنة وعلى على بن الحسين ومحمد بن على وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلى بن موسى ومحمد بن على وعلى بن محمد والحسن بن على والحجه القايم المنتظر عجل الله تعالى فرجه و جعلنا من اعوانه و انصاره والمستشهادين بين يديه اسغفرالله لى و لكم من جميع الذنوب و الآثام و اتوب اليه

امام رضا (ع) فرمودند: «مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ أَقْوَى النَّاسِ فَلْيَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ³ وَ سُئِلَ عَنْ حَدِّ التَّوَكُّلِ مَا هُوَ قَالَ لَا تَخَافُ

سِوَاهُ.

مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ أَعَزَّ النَّاسِ فَلْيَكُنْ وَاثِقًا بِمَا عِنْدَ اللَّهِ جَلَّ وَ عَزَّ
مَنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ أَعَزَّ النَّاسِ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِي سِرِّهِ وَ عَلَانِيَتِهِ»

هفته نیروی انتظامی

از امروز 14 مهر تا روز پنج شنبه 20 مهر هفته نیروی انتظامی نامیده شده است. من این هفته را خدمت همه سبزپوشان سرافراز تبریک می گویم.

اهمیت و نقش نیروی انتظامی در تامین امنیت در کشور بر احدی پوشیده نیست و البته این عزیزان شبانه روز زحمت می کشند و شب و روز ، سرما و گرما در هر حال آماده و حاضر در صحنه اند. نیروی انتظامی در حالی به خدمت مشغول است که هم دوست می زند هم دشمن. از یک طرف باید با مفساد اجتماعی مبارزه کند و از طرف دیگر باید به دایه های مهربان تر از مادر که برای فریب مردم به دروغ از آزادی و کرامت انسانی حرف می زنند پاسخ گو باشند.

هم باید با اشرار برخورد کرد و هم باید در سطح شهر از داشته های مردم مراقبت کرد . هم باید به عنوان ضابط قضائی عمل نمود و باید به ارباب مراجعه پاسخ داد.

بنده از زحمات این عزیزان تشکر می کنم و برای آنها آرزوی موفقیت دارم.

عزاداری محرم

دهه اول محرم که رسم شده است بر مصیبت امام حسین (ع) عزاداری می شود با برنامه های مختلف و حضور گسترده مردم در محلات و مساجد انجام شد. بنده به نوبه خود از اهالی محترم شهرستان گرمی ، هیئتهای امنای مساجد و مداحان عزیز و علمای محترم و خصوصا جوانان که بیشترین عزاداران را اینها تشکیل می دهند ، تشکر می کنم و از خدای متعال برای آنها اجر و پاداش مسئلت دارم.

خصوصا از نیروی انتظامی و راهنمایی رانندگی که در ایجاد نظم و امنیت در این دهه زحمات زیادی را متحمل شدند خصوصا از فرماندهی محترم نیروی انتظامی که با دریات خود بستر مناسب برای عزاداری فراهم نمودند کمال تشکر را دارم.

³. جامع الاخبار: 137، مشکاة الأنوار: 18 باختلاف يسير.

بدون شک عزاداری بر سیدالشهداء (ع) از بزرگ ترین عبادتهاست و پاداش بزرگی دارد. علامه مجلسی (ره) در بحار آورده است که پیامبر اسلام (ص) بعد از این که خبر شهادت امام حسین (ع) را حضرت فاطمه (س) می دهد و فاطمه (س) به شدت گریه می کند ، آن حضرت در ادامه می فرماید: « يَا فَاطِمَةُ إِنَّ نِسَاءَ أُمَّتِي يَبْكُونَ عَلَى نِسَاءِ أَهْلِ بَيْتِي وَ رِجَالَهُمْ يَبْكُونَ عَلَى رِجَالِ أَهْلِ بَيْتِي وَ يَجِدُونَ الْعَزَاءَ جَيْلًا بَعْدَ جَيْلٍ فِي كُلِّ سَنَةٍ إِذَا كَانَ الْقِيَامَةُ تَشْفَعِينَ أَنْتِ لِلنِّسَاءِ وَ أَنَا أَشْفَعُ لِلرِّجَالِ وَ كُلٌّ مِنْ بَكِي مِنْهُمْ عَلَى مُصَابِ الْحُسَيْنِ أَخَذْنَا بِيَدِهِ وَ أَدْخَلْنَاهُ الْجَنَّةَ يَا فَاطِمَةُ كُلُّ عَيْنٍ بَاكِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا عَيْنَ بَكْتٍ عَلَى مُصَابِ الْحُسَيْنِ فَإِنَّهَا ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ بِنَعِيمِ الْجَنَّةِ»⁴

گمیت بن مستهیل می گوید بر امام باقر (ع) وارد شدم و عرض کردم آقا شعری در باره شما اهل بیت نوشته ام آیا اجازه می دهید برای شما بخوانم؟ فرمودند بخوان. من اشعار را خواندم و آن حضرت بسیار گریه کردند و بعد فرمودند: « مَا مِنْ رَجُلٍ ذَكَرَنَا أَوْ ذَكَرْنَا عِنْدَهُ يَخْرُجُ مِنْ عَيْنَيْهِ مَاءٌ وَ لَوْ مِنْ لُجْنِ الْجَبْرِ إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ جَعَلَ ذَلِكَ الدَّمْعَ حِجَابًا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ النَّارِ.»⁵

این عزاداری بر ابعادالله الحسین (ع) یک سرمایه معنوی ، اخروی و سیاسی برای ماست و باید این سرمایه را با تمام وجود حفظ کنیم و از آن مراقبت کنیم.

ولی گاهی مشاهده می شود این سرمایه عظیم الهی مورد تهدید و تضعیف قرار می گیرد که باید بیشتر مراقبت کنیم. بحمد الله تعداد شرکت کنندگان در عزاداری افزایش یافته که این جای خوشحالی است ولی آسیبهایی آن را تهدید می کند که نگران کننده است. از جمله آسیبها کم رنگ شدن اخلاص در عزاداریها و دستجات عزاداری و هیئت امناست. و علامت کاهش اخلاص این است که :

اولا دیده می شود که خادمین این مراسم به جای این که به باشکوه انجام شدن مراسم شهادت امام حسین (ع) فکر کنند به محله خودشان فکر می کنند و به همین دلیل رقابتهای ناسالم به وجود می آید. این محله و آن محله مطرح می شود. وقتی یک محله به عزاداری می پردازد محلات دیگر اگر در آنجا هم باشند فقط تماشا می کنند نه آماده اند سینه بزنند و نه آماده اند زنجیر بزنند.

ثانیا گاهی دیده می شود که بعضی از محلات از نام و مراسم امام حسین (ع) برای خودنمایی استفاده می کنند . جمعیت من زیاد است ، مداح من اینگونه است ، من فلان مبلغ به مداح دادم ، صدای طبل من بسیار بلند بود. درست است انسان هرچقدر برای امام حسین (ع) مراسم باشکوهی اجراء کند باید به آن افتخار کند . ولی افتخارش به این باشد که مراسم مولایش را با شکوه انجام داد نه این که برای محلات دیگر فخر فروشی کند و خود را یک سر و گردن از دیگران بالاتر ببیند. ثالثا افرادی که متولی مراسم امام حسین (ع) می شوند باید در شأن امام حسین (ع) باشند. کسانی که با مسجد ، نماز ، قرآن بیگانه اند و شهرت خوبی در شهر ندارند نباید بیاینده برای تظهير خود پرچم امام حسین (ع) را بردارند و بعد از عاشورا نیز آن کنار دیگر کنند.

رابعا باید به دستورات دینی بیشتر اهمیت بدهند. به هیچ وجه نباید به خود اجازه داد که در وقت نماز مشغول عزاداری شد. کسانی که در وقت نماز مردم را به دور خود جمع می کنند عزاداری می کنند اعم از این که زنجیر بزنند یا شبیه خوانی کنند شک نکنید آنها دانسته یا ندانسته به اهداف امام حسین (ع) مبارزه می کنند. چطور قابل توجیه است که امام حسین (ع) در آن جنگ واقعی که دشمن یک لحظه امان نمی دهد ، نماز خوف می خواند و برای همین نماز برخی از یارانش شهید می شود ولی عزادار امام حسین (ع) در حالی که در امنیت کامل است و جلوی مسجد هم ایستاده است مشغول عزاداری باشد و به نماز نیاید. شک نکن یا این عزاداری برای خدا و امام حسین (ع) نیست یا چینی عزادار غافل است.

⁴ . بحار الأنوار (ط - بیروت) ؛ ج 44 ؛ ص 293

⁵ . بحار الأنوار (ط - بیروت) ؛ ج 36 ؛ ص 391

خامسا امروز یک مشکل دیگر هم به وجود آمده که البته خیلی وقت است شروع شده است مسدله چانه زدن برای دریافت پول است. این درست است که مردم هرچقدر به مرثیه خوان امام حسین (ع) بدهند کم است و نمی توانند حق یک بیت شعر آن را اداء کنند و باید مردم در حد توان به حداحان کمک کنند ولی این که مداحی بیاید و برای مداحی طوری چانه بزند که گویا می خواند خانه خرید و فروش کند این برازنده کسی که واقعا مداح امام حسین (ع) است ، نیست. البته کسی که برای مرثیه سرائی مزد می گیرد شرعا ایرادی ندارد. ولی سخن من یک بحث اخلاقی است که گرچه گرفتن پول اشکال ندارد و مردم هم موظف هستند برای مراسم امام حسین (ع) هزینه کنند ولی به این سمت نرویم که مرثیه سرائی بر مولایمان امام حسین (ع) را موقوف بر دریافت پول کنیم.

سادسا ز آسیبها و آفت‌های دسته‌های عزاداری ما در چند سال اخیر یکی این است که برخی بانوان در حاشیه این دسته‌ها و یا به دنبال آنها با یک وضع ناهنجار از نظر پوشش و آرایش حضور می یابند. گویی توجه ندارند که اساس فلسفه قیام امام حسین (ع) احیای اسلام و احکام اسلامی بوده است. قطعا برخی از این بانوان توجه ندارند و سهل انگارند ولی به نظر می‌رسد که برخی دیگر عالم‌عامداً و برای جلب توجهات و نگاه‌ها دست به این کار می زنند و البته احتمال برنامه ریزی در این خصوص نیز وجود دارد. به هر حال باید تدبیری اندیشید تا این آسیب و آفت از بین برود. دسته‌های عزاداری یک تفنن و سرگرمی نیست و همانطور که شعارها و نوحه‌هایی که خوانده می‌شود باید خالی از جعلیات و خرافات باشد و آهنگی که به کار می رود باید حماسی و رثایی باشد، حواشی این دسته‌ها نیز باید خالی از سبک شمردن و استهزاء احکام اسلامی باشد. نباید هدف از این عزاداری‌ها را گم کنیم تا تاثیر مثبت در نحوه زندگی ما داشته باشند.

سابعا این که در خانه‌ها روضه خوانی می گذارند بسیار خوب است ولی در آن هم اشکالاتی ظاهر شده که باید بانوان محترم به آن توجه کنند و آن این است که معمولا کسانی که روضه می گذارند ختم می گیرند و جزئی احسان می دهند. در این ختم افرادی که اصلا در طول جلسات قبل به روضه نرفته اند به روضه می روند و آنهایی که می روند طوری حرکت می کنند برازنده یک زن مسلمان نیست. هرچقدر بتواند از سفره جمع می کند. گویا اصلا در عمرش سبزی ندیده است یا پنیر ندیده است. کیسه‌های نایلونی را پر می کنند از همدیگر می ربایند گویا دارند غارت می کنند . اگر صاحب خانه به این راضی نباشد آوردنش اشکال دارد و اگر راضی هم باشد از نظر اخلاق درست نیست شما یک نفرید باید به اندازه سهم خود بردارید.

بدتر از این به من گفته اند که وقتی قربانی ذبح می کنند خانمها از خون سر او به انگشتشان می زنند و به صورتشان می مالند . این عمل قبل از اسلام و مال دوران جهالت است. چرا شما هرچه به ذهنتان می آید بدون آنکه تحقیق کنید درست است یا انجام می دهید.